

دوشنبه ۲۰ اردیبهشت ۱۳۹۸ ● ۱۴ رمضان ۱۴۴۰ ● ۲۰ می ۲۰۱۹

اخبار

گزینه اول هدایت یوونتوس؛

سیمونه اینزاگی

احتمال انتصاب سیمونه اینزاگی به عنوان سرمربی فصل آینده یوونتوس و جانشین ماسیمیلیانو آلگری قوت گرفت چرا که چند منبع خبری در ایتالیا اعلام کرده‌اند که این مرد ایتالیایی با بانوی پیر وارد مذاکره شده است. از مربیانی مانند مائوریزیو ساری، پپ گواردیولا و مائوریسیو پوچتینو به عنوان گزینه هدایت بیانکونری در فصل آینده یاد می‌شود، اما هر سه آن‌ها با تیم‌های فعلی‌شان (به ترتیب چلسی، منچسترسیتی و تاتنهام) قرارداد دارند. گزینه دیگر آنتونیو کوئنته بوده که او هم گویا با اینتر توافق کرده است.در برخی گزارش‌ها آمده است که یوهه به دنبال یک مربی ایتالیایی جوان با تفکراتی هجومی‌تر از آلگری است. طبق ادعای شبکه اسپورت مدیاسیت ایتالیا و نشریات استمپا و کوریره دلواسپورت، یوونتوس با اینزاگی تماس هم گرفته و او را در حالت آماده‌باش برای سفر به تورین قرار داده است.سیمونه اینزاگی تا سال ۲۰۲۰ با لاتزیو قرارداد دارد، اما او پس از قهرمانی تیمش در جام حذفی ایتالیا گفت که از آینده‌اش مطمئن نیست و تا زمانی که با ایگلی تاره (مدیر ورزشی لاتزیو) جلسه نگذار، نمی‌تواند با قاطعیت درباره آینده‌اش صحبت کند.

سیم سولشر؛

نیمی از شما اضافی هستید!

اوله‌گنار سولشر سرمربی هسستربوناپتد بعد از باخت شوکه کننده تیمش در خانه به کاردیف تهدید به فروشی نیمی از بازیکنان این تیم کرد. سرمربی نروژی شیاطین سرخ آنقدر از دست بازیکنانش به خاطر بازی ضعیف شان در روز شکست ۲ بر صفر مقابل کاردیف عصبانی است که تهدید کرده نیمی از آن‌ها در پنجره نقل و انتقالات تابستانی باید به فکر تیم جدید باشند. یونایتد در آخرین هفته لیگ برتر انگلیس در اولدترافورد به تیمی باخت که سقوطش به لیگ چمپیونشیپ انگلیس قطعی شده بود و بازی برایش جنبه تشریفاتی داشت. طبق گزارش نشریه سان انگلیس، سولشر پس از باخت شیاطین سرخ به کاردیف مستقیما به بازیکنانش گفته است که نیمی از آن‌ها دیگر به درد تیم نمی‌خورند و باید بروند تا راه برای ورود بازیکنان تیم جدیدی که متناسب با ایده‌های او باشند باز شود.

سولشر عملکرد و رویکرد بازیکنانش را شرم‌آور توصیف و حتی جلسه توجیهی پایان فصل تیم را هم لغو کرده است. گویا مربی ۴۶ ساله شیاطین سرخ از دست برخی بازیکنان تیشش بیشتر عصبانی بوده است. یونایتد فصل را در رده ششم جدول به پایان رساند و به این ترتیب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا را از دست داد و با شرایط موجود باید به لیگ اروپا برود. البته این در صورتی است که وانفورد، با شکست منچسترسیتی در فینال، قهرمان جام حذفی نشود، چون در آن صورت این تیم مستقیما به مرحله گروهی لیگ اروپا خواهد رفت و یونایتد باید از دور دوم مقدماتی، لیگ اروپا را شروع کند.

خروج ۵ بازیکن اصلی؛ انقلاب در اتلتیکومادرید

اعلام رسمی خبر خروج آنتوان گریزمَن از اتلتیکومادرید در تابستان ۲۰۱۹ آخرین تیری بود که بر پیکره اتلتیکومادرید وارد شد و اکنون دیگو سیمونه ماموریت دشوار ساختن اتلتیکومادریدی جدید را در فصل ۲۰۱۹ خواهد داشت.

خط دفاعی منطقه ای است که بیش از هرجای دیگری نیاز به بازسازی دارد، چرا که ۴ تن از اعضای اصلی این بخش در سال های اخیر اتلتیکومادرید را ترک خواهند کرد. انتقال لوکاس هرناندز به بایرن مونیخ مدهت‌هاست که خود از باشگاه را اعلام کرده اند. فیلیپه لوتیس هم اگرچه هنوز صابری در جدایی نرذه، اما به احتمال فراوان مادرید را ترک خواهد کرد. با جدایی خوافرنان، گودین و لوئیس، خط دفاع فصل قهرمانی اتلتی در لالیگا رسما متعلق به گذشته خواهد بود.

سانتیاگو آریاس را نیز باید به نام های اعلام شده اضافه کرد، چرا که باشگاه در تابستان به دنبال راهی برای فروش اوست. بنابراین در خط دفاعی، استفان ساویچ و خوزه خیمنز تنها گزینه های باقی مانده برای دیگو سیمونه خواهند بود. خط هافبک منطقه ای است که احتمالا کمتر از نقاط دیگر دچار تحول خواهد شد. در این بخش نگرانی هایی درباره آینده رودری وجود دارد، بازیکنی که در برنامه های آینده باشگاه نقش بسیار مهمی دارد. بند آزادسازی قرارداد او تنها ۷۰ میلیون یورو ارزش دارد که این برای باشگاه های بزرگی که خواهان او هستند-برای مثال منچسترسیتی-رقم چندان هنگفتی نیست.در حمله، گریزمَن اتلتی را ترک می‌کنند و شاید به دنبال او، بازیکنان دیگری نیز از درهای خروجی بگذرند. دوران نیکولا کالینیچ در اسپانیا هرگز دوران موفقیتی نبوده و او نیز احتمالا مسیر خروج را در پیش خواهد گرفت. در این بین سانول نیز و دیگو کاستا شرایط خاصی دارند.هر دو به خروج از باشگاه نزدیک بودند و قرار بود پول حاصل از فروش آن ها در جهت خرید بازیکنان جدید سرمایه گذاری شود. اما تصمیم گریزمَن شرایط را برای سانول و کاستا تغییر دده. البته این را هم باید در نظر داشت که در حال حاضر، پیشنهادی جدی برای این دو بازیکن دریافت نشده است.

نکته واضح آن است که کادر مدیریت اتلتیکومادرید تابستان شلوغی را در پیش خواهد داشت و آن ها باید ترکیبی جدید را برای دیگو سیمونه مهیا کنند. ترکیبی که برای کسب عنوان دومی در سومین فصل متوالی تلاش خواهد کرد، یا شاید هم عنوانی بالاتر.

روزی روزگاری فوتبال بازی‌ای بود بین دو تیم و جدال آن‌ها برای به دست آوردن توپ و استفاده از آن برای گل زدن. تیم‌ها راه‌های مختلفی برای رسیدن به این هدف داشتند: استفاده از قدرت، استفاده از سرعت، استفاده از تکنیک. تیم‌ها فرم‌ها و در مناطق متفاوتی از زمین تلاش برای بازیس گرفتن توپ می‌کردند. با تمام این تفاوت‌ها اما اصل اولیه بر این بود که چندان عاقلانه نیست توپ را بیش از حد به حریف واگذار کنیم.

این شرایط اما در دنیای فوتبال مدرن عوض شده و تغییر معادلات اقتصادی این ورزش تأثیری مستقیم روی دگرگونی تاکتیکی‌اش هم گذاشته. فاصله تیم‌های بالا و پایین جدول به قدری زیاد شده که دیگر امکان رقابت مستقیم از بین رفته. بین سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶، وقتی اوپتا شروع به جمع‌آوری داده‌هایش کرد، تنها سه بازی در لیگ برتر به ثبت رسید که در آن‌ها تیمی بیش از ۷۰ درصد مالیک توپ را در اختیار داشت. دو فصل پیش این عدد به ۲۶ رسید، فصل پیش به ۶۳ و این فصل به ۶۷. این تغییری بسیار رادیکال در یک بازه زمانی ۱۵ ساله است. در واقع این فصل را هر شش بازی، یکی از آن‌ها عملا فقط دفاع مقابل حمله بوده، در فصلی که سه تیم سقوط کرده به دسته پایین‌تر فقط چهار امتیاز از شش تیم بالای جدول گرفتند. تمامی این امتیازات هم مقابل منچستر یونایتد در دو هفته پایانی به دست آمده که خیلی حساب نیست.

چنین اختلاف سطح کیفی‌ای است که به ایده سوپر لیگ اروپایی بیشتر جان می‌بخشد. این فاصله‌ای نیست که دیگر بتوان ازش گذشت و

برای بسیاری از لیگ‌ها و باشگاه‌ها، تشکیل چنین تورنمنتی می‌تواند قابل قبول‌ترین گزینه بین دیگر گزینه‌های موجود باشد، با اینکه به هیچ وجه مطلوب‌شان نخواهد بود.

با وجود تغییرات اندکی که منچستر سیتی و لیورپول این فصل در شیوه و رویکرد بازی‌شان پدید آوردند، پرس پر فشار و مالکیت بالا همچنان راه اصلی برای تیم‌های متمول و بزرگ به حساب می‌آید. نکته مهم اینجاست که این فصل لیورپول و تاتنهام قدرت و سرعت این سبک را هم بالاتر از تمام رقبای اروپایی خودشان برده‌اند و برای همین برای مائوریزیو ساری ساختن چلسی‌ای موفق به سبک ناپولی ماموریتی بسیار دشوار شده است.

ساری‌ال در واقع نسخه‌ای دیگر از همین فوتبال مبنی بر پرس و مالکیت است، اما با اتکای

بسیار به بازی‌ساز عقب زمین (رجیستا)، پستی که به شکل تاریخی معمولا در فوتبال انگلیس جواب نداده، آن هم در دورانی که تیم‌های این لیگ به اوج سرعت و قدرت خودشان رسیده‌اند.

در این میان عامل محرومیت از ورود به بازار نقل و انتقالات در دو پنجره پیش رو را هم نباید فراموش کنیم.

دیگر تیم لندن، یعنی آرسنال، هم این فصل به قدری بدون تداوم بوده که عملا نمی‌توان فضاتوی درست درباره عملکرد اوانی امری در این تیم داشت. شاید آمدن به واسطه اسکواد بدون تعادلی که بهش رسیده بود در نهایت تصمیم گرفت بهترین مهره‌های هجومی‌اش را در سیستم دو مهاجمه به زمین بفرستند، تصمیمی که خط میانی تیمش را بسیار ضربه‌پذیر کرد. در مورد منچستر

درس‌هایی از لیگ برتر: هنر بدون توپ بردن

یونایتد هم اگر مهربانانه بخواهیم نظر بدهیم باید فصل آن‌ها را دورانی گذار توصیف کنیم. اما گذر از کجا به کجایش معلوم نیست. شاید داغان و به هم ریخته با لیخند مربی‌اش بهتر از تیمی داغان و به رهم ریخته با تندخویی مربی‌اش باشد.

جدا از بیگ سیکس، تیم‌های دیگر لیگ برتر به شکلی شگفت‌انگیز به هنر بردن بدون توپ رسیده‌اند. ولوز در این میان استادی بی‌همتا بوده. تیم نونو اسپیریتو سانتو به قدری روی ضدحمله‌ها خوب بوده و به قدری قابلیت لازم برای باز کردن خطوط دفاعی پرتعداد را نداشته، که مجموع امتیازاتی که از شش تیم بالای جدول گرفته بیشتر از امتیازاتی بود که برابر شش تیم پایین جدول به آن رسیده. در این راه شانس پیروزی ولوز با زیر ۴۰ درصد مالکیت توپ بیشتر از وقتی بوده که مجبور بودند بالای ۵۵ درصد مالکیت توپ را در

اختیار بگیرند.

کریستال پالاس هم با همین رویکرد و با اتکا به قدرت ویلفرد زاها در ضدحمله‌ها ۲۹ امتیاز از بازی‌های خارج از خانه گرفت، در مقابل تنها ۲۰ امتیاز بازی‌هایش در سله‌رست پارک.

از منظر چنین تیم‌هایی برطرف کردن ضعف این میان با توجه به پشتوانه مالی قابل توجهش می‌تواند بدل به تیمی کامل‌تر شود. و البته نکته اصلی و نهایی همین است. در پایان همه چیز به پول ختم می‌شود. تاریخ فوتبال همیشه تیم‌های ثروتمند و فقیر را به خودش دیده، اما هرگز سقف ثروتمند این تیم‌ها تا این حد مرتفع نبوده و همین شکاف اقتصادی بین تیم‌هاست که تعادل بازی‌های فوتبال را هم به هم زده است.

چرا خرید گریزمَن برای بارسلونا یک قمار بزرگ است؟

با وجود تمام این نگرانی‌ها، آنتوان گریزمَن شانس بالایی برای پیوستن به بارسلونا خواهد داشت. اگر والورده سیستمی پیدا کند که آنتوان بتواند بدون تداخل با نقش مسی در ترکیب تیمش به میدان برود، ستاره فرانسوی بازیکنی تأثیرگذار برای آبی‌وارن‌ها خواهد شد. بهترین راه حل این است که گریزمَن نقش مهاجم را بازی کند و مسی در نقش مهاجم کاذب کنار او باشد. یعنی همان نقشی که داوید ویا در ترکیب بارسلونا داشت. در این صورت سوارس از ترکیب تیم کنار خواهد رفت. شاید برخی در نظر داشته باشند با توجه به اینکه مسی هم تابستان ۳۲ ساله خواهد شد بیشتر استراحت کند و گریزمَن جای او را بگیرد، اما همین فصل او ۵۴ درص گل‌های بارسا را زده یا ساخته که نشان می‌دهد تیم والورده چقدر به مسی وابسته است. به این ترتیب والورده نمی‌تواند خیلی راحت نقش مسی را نادیده بگیرد و او را نیمکت‌نشین کند. در هر صورت بارسلونا با جذب گریزمَن به نوعی قمار خواهد کرد. قمارى که علاوه بر مسائل مالی، می‌تواند به قیمت ناهمگنی در اردست رفتن دوباره لیگ قهرمانان اروپا باشد. کلید تمامی مسائلی که بارسا بعد از خرید گریزمَن با آن روبه‌رو خواهد شد دستِ ارستتو والورده است.

میراث مد مکس و نفسی تازه برای بانوی پیر تورین

این میان نام‌های دیگری چون سینیشا میهایلوویچ و سیمونه اینزاگی هم دیده می‌شوند، مربیانی که با وجود کیفیات غیر قابل انکارشان، کارنامه لازم برای هدایت یوونتوس را ندارند.

اگر مبنای این انتخاب کارنامه‌ای پرافتخار باشد ژوزه مورینیو گزینه‌ای منطقی به نظر می‌رسد. اما سابقه او در منچستر یونایتد و اینتر از آقای خاص گزینه‌ای نه چندان مطلوب از منظر هواداران دو آتشیه بیانکونری می‌سازد.

یوونتوس در حال حاضر مشخصا نیاز به مربی‌ای دارد که رخنه‌ای در تیم را در درجه اول شخصیت و کاراکتر بازیکنان و مربیان‌شان بوده است. در این راه باعث پیش رفتنشان شده. به عبارتی دیگر وقتی بازی سون هیونگ-مین، محمد صلاح و متیاس دلیخت را متاشا می‌کنید، یک لحظه به در اراده و انگیزه آن‌ها شک و تردیدی‌ای نمی‌بینید. پیش باشگاه برای انتخاب بعدی‌اش باید تمام جوانب را در نظر بگیرد. گزارش‌های زیادی به گوش می‌رسند که پپ گواردیولا را گزینه روایی آنیلی معرفی می‌کنند. اما امکان این همکاری هنوز وجود ندارد. گواردیولا حداقل یک فصل دیگر در منچستر سیتی باقی خواهد ماند. در ضمن اسکواد یوونتوس هم پر از بازیکنان بالای ۳۰ سالی است که برای شروع یک پروژه جدید باید باشگاه را ترک کنند.

مورسیو پوچتینو دیگر گزینه بسیار جذاب به نظر می‌رسد، مربی‌ای که به اندازِ گواردیولا نیاز به خانه‌تکانی در تیم جدیدش احساس نخواهد کرد. اما ربودن این مربی آرژانتینی از تاتنهام هم هزینه بالایی برای بیانکونری به همراه خواهد داشت. در

خداحافظی ریبِری، پرافتخارترین در تاریخ بوندسلیگا

تاریخ این رقابت های ۵۶ ساله نام گیرد.

ریبری اولین قهرمانی خود را در اولین فصل حضور خود در بایرن در فصل ۲۰۰۷-۰۸ جشن گرفت اما در فصل بعد، شاهد قهرمانی وولفسبورگ بود. حضور فن‌خال روی نیمکت بایرن، ریبری را به دومین قهرمانی اش در فصل ۲۰۰۹-۱۰ رساند تا ریبری در ۳ سال نخست، دو بار فاتح بوندسلیگا شود. ظهور و رشد دورتموند یورگن کلوپ موجب شد تا زنبورها قهرمانی فصل های ۱۱-۲۰۱۰ و ۱۲-۲۰۱۱ را از بایرن برابند اما بایرن در فصل بعد قدرت خود را تثبیت کرد و از فصل ۱۳-۲۰۱۲، جام را به هیچ تیمی نداده تا امروز، برای هفتمین فصل متوالی قهرمانی خود در بوندسلیگا را جشن گیرد.

این قهرمانی همچنین ۳ بازیکن بایرن را به ۸ قهرمانی رساند و آن ها را در کنار شول، لام، کام و شواين‌اشتایگر قرار داد. آرین رابن، داوید آلابا و توماس مولر که همگی در فصل ۱۰-۲۰۰۹ اولین بازی های خود را برای بایرن مونیخ انجام دادند، امروز به

اخبار

رونالدو، ارزشمندترین بازیکن فصل

فوتبال ایتالیا

برندگان جوایز گوناگون سری آ توسط Lega Serie A به استفاده از داده های آماری اوپتا و ننکو اسپورت، به همراه ارنست و بانگ معرفی شدند. این آمار شامل عملکرد بازیکنان در رقابت های داخلی فصل ۲۰۱۸ شامل سری آ، کوپا ایتالیا و سوپرجام ایتالیاست. براین اساس، کریستیانو رونالدو فوق ستاره یوونتوس با ۲۲ گل و ۱۱ پاس گل در ۲۳ مسابقه، عنوان ارزشمندترین بازیکن فصل (MVP) را از آن خود کرد. رونالدو تا پایان رقابت های هفته سی و ششم سری آ، ۳۰ مسابقه به میدان رفت و ۲۱ گل و ۱۱ پاس گل را به نام خود ثبت کرد. رونالدو در دو بازی خود در رقابت های کوپا ایتالیا توفیقی نداشت اما در تک مسابقه سوپرجام ایتالیا که در مقابل میلان و در شهر جده عربستان برگزار شد، زنده تک گل تیمش بود. کاپیتان اینترمیلان، سمیر هندانویچ عنوان برترین دروازه بان فصل را از آن خود کرد. سنگربان ۳۴ ساله اسلوانویایی در تک تک دقایق بازی های اینتر در این فصل حضور داشته و در ۲۶ مسابقه سری آ با دریافت ۲۸ گل، ۱۷ بار دروازه خود را بسته نگه داشته است. کالیدو کولیبالی مدافع سنگالی ناپولی نیز به عنوان برترین مدافع فصل شناخته شد. این مدافع ۲۷ ساله که در بازار مشتری پر و با فرسی نظیر منچستر یونایتد دارد در ۳۴ بازی ناپولی در فصل ۲۰۱۸ سری آ به میدان رفته و همیشه تیم‌های در ثبات دفاعی شاگردان آنچلوتی داشته است. تا پایان هفته سی و ششم، ناپولی با دریافت ۳۲ گل مشترکا سومین خط دفاعی برتر رقابت ها را در اختیار دارد. با ۱۲ گل و ۲ پاس گل، کولیبالی عملکرد خوبی در محوطه جریمه حریفان داشته است. شاید او نسبت به استانداردهای خود فصل ضعیفی را پشت سر گذاشته باشد، اما سرگی میلینکوویچ ساویچ حتی با این سطح از عملکرد هم توانست عنوان برترین هافبک فصل را از آن خود کند. ساویچ ۲۴ ساله در ۳۰ مسابقه این فصل تیمش در سری آ ۴ گل و ۴ پاس گل را ثبت کرده و با لاتزیو توانسته عنوان قهرمانی کوپا ایتالیا را از آن خود کند؛ رقابتی که ساویچ در آن نخست تیمش در فینال مقابل آتالانتا را به ثمر رساند. عنوان برترین مهاجم فصل نیز نباید به بازیکنی به جز فابیو کوالیبارا برسد. مهاجم ۲۶ ساله و تمام نشدنی باشگاه سمپدوریا با ۲۶ گل، فاصله ای ۴ گله با نزدیک ترین تعقیب کننده اش، دووان زاپاتا ایجاد کرد و در فاصله دو هفته تا پایان رقابت ها، خیال خود را بابت کسب عنوان «کاپوکانونیره» راحت کرده است. کوالیبارا در این فصل به طور میانگین هر ۱۱۷ دقیقه یک گل در سری آ به ثمر رسانده است. عنوان برترین بازیکن جوان فصل نیز به نیکولو زانیولو تعلق گرفت. زانیولو ۱۹ ساله که در تابستان از اینتر به رم پیوست در این فصل بیش از ۱۷۰۰ دقیقه در سری آ به میدان رفته و ۴ گل و ۲ پاس گل را نیز به نام خود ثبت کرده است.

جادوی پپ؛

اولین سه گانه تاریخ فوتبال انگلیس

منچسترسیتی موفق شد تا در فینال جام حذفی انگلیس با نتیجه ۶-۰ سد وانفورد عبور کند و پیش از این هم در لیگ برتر انگلیس و در جام اتحادیه نیز به قهرمانی رسیده بود و بدین ترتیب پپ و شاگردانش فصل را با فتح سه جام به پایان بردند. بدین ترتیب منچسترسیتی نخستین تیم تاریخ فوتبال انگلیس است که در یک فصل در ۵۰ بازی در تمامی تورنمنتها به پیروزی رسیده و این ۶ برد بیشتر بردهایشان در فصل ۱۸-۲۰۱۷ است. سرالکس فرگوسن سرمربی ای بود که امیدهای فراوانی به کسب سه گانه داشت و حتی تیم روایی منچستر یونایتد هم موفق به انجام این کار نشده بود.بعد از خداحافظی سرالکس فرگوسن از دنیای مربیگری، گواردیولا عزمش را جزم کرده که رکوردهای قابل توجهی موفق شده است. یونایتد در فصل ۲۰۰۹ تا یک قدمی قهرمانی سه گانه پیش رفت ولی باخت به اورتنو در نیمه نهایی جام حذفی، آن هم در شرایطی که دیمیتر برانوف و ریو فردیناند ضربات پنالتی شان را از دست دادند، مانع از این افتخار شگنشاطین سرخ در سال ۱۹۹۴ ف-۳ سه گانه نزدیک تر هم شدند ولی باخت ۱-۲ در فینال لیگ کاپ مقابل استون ویلا، بار دیگر دست آنها را از این افتخار تاریخی کوتاه کرد.

ناکامی در لیگ قهرمانان و قهرمانی در لیگ برتر

حالا عدم موفقیت با سیتی درلیگ قهرمانان اروپا بزرگترین حسرت پپ گواردیولاست. او اخیرا در صحبتهایی اعلام کرده که به قهرمانی اعتیاد دارد و شنبه شاه توانست جام دیگری به ویتربن افتخاراش اضافه کند. البته تیم گواردیولا براین فصل کار ساده ای نداشت و در ویژه در لیگ برتر انگلیس، لیورپول شانه به شانه سیتی برای قهرمانی می کوشید و تا هفته آخر هم منتظر لغزش سیتی بود تا بتواند از تیم پی پیشی بگیرد.

جام اتحادیه و لطف و پ پ و

شاگردانش

در فینال جام اتحادیه هم،شاید یک اتفاق عجیب و نادر به قهرمان شدن سیتی کمک کرده،هنگامی که او آریزبالا کلا دروازه بان چلسی از دستور سرمربی تیمش سرپیچی کرد و حاضر نبود.بعد از رومارخو ۱۲۰ دقیقه بازی،زمین را ترک کندو جنگجالی به راه انداخت که تمرکز ساری و شاگردانش را برهم زد. و در نهایت شاگردان گواردیولا در ضربات پنالتی موفق شدند تا جام را مال خود کنند.

جام حذفی انگلیس ، جامی که سه

گانه را تکمیل کرد

سیتی درنیمه نهایی جام حذفی مقابل برایتون قرار گرفت و عملکرد نسبتا قابل قبولی داشت. اما آنها در بازی فینال طوفانی ظاهر شدند و با برد پرگل مقابل وانفورد نشان دادند که با وجود خستگی های فصلی طولانی، همچنان عطش زیادی برای موفقیت دارند.